സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

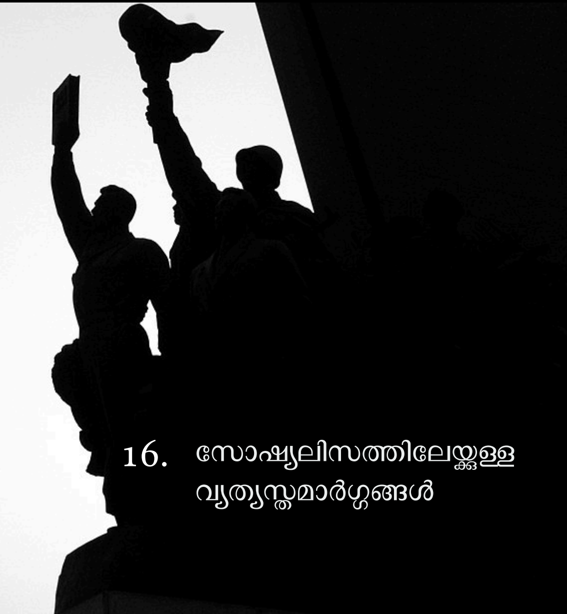

16. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

16 സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ 1

1 ബലപ്രയോഗം ആവശ്യമാണോ? . . 2

2 വോട്ടുപെട്ടിയിലൂടെ സോഷ്യലിസം . . 3

3 പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ 4

16

സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ

പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റു പറയുന്നു:

> "മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പേരിൽ പറഞ്ഞുവരുന്നതും ചെയ്തുവരുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ നാം പകർത്തുന്നത് ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സുശക്തമായ ഒരു വ്യക്തിപ്രാഭവമുണ്ട്; ചരിത്രപശ്ചാത്തലവുമുണ്ട്, ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടേ ഈ രാജ്യത്തിന്നു മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനാവൂ".

ഇതു തികച്ചും ശരിയാണ്. ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തേയും മറ്റു പ്രത്യേകതകളേയും കണക്കിലെടുക്കാതെ ഇന്ത്യയിലായാലും ശരി, മറ്റേതെങ്കിലും രാജ്യത്തിലായാലും ശരി, സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കുക സാധ്യമല്ല. സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഈ തത്വം അംഗീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. റഷ്യയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തേയും റഷ്യയുടെ പരിതഃസ്ഥിതികളേയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് റഷ്യയിൽ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ ചൈനയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തേയും ചൈനയുടെ പ്രത്യേകതകളേയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ചൈനയിൽ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിലേ ഇന്ത്യയിൽ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാനാവൂ. ഇതു തന്നെയാണ് മാർക്സിസത്തിന്റേയും നിലപാട്. ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ,

> "വിപ്ലവത്തിന്റെ രൂപങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും മാർഗ്ഗങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും മാർക്സ് തന്റെ സ്വന്തം കൈകളേയോ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാവിനേതാക്കന്മാരുടെ കൈകളേയോ കെട്ടിയിട്ടിട്ടില്ല. വിപ്ലവത്തിന്റെ ഗതിക്രമത്തിന്നിടയിൽ ഒട്ടനവധി പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കുമെന്നും സ്ഥിതിയാകെ മാറുകയും മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാമായിരുന്നു".

മാർക്സിസം സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തമാണ്; മുതലാളിത്തമവസാനിപ്പിച്ച് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ തത്വശാസ്ത്രമാണ്; സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ നിയമങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം മാർക്സിസവും ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളുപേക്ഷിയ്ക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള ശ്രീമന്നാരായണന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അവയർഹിയ്ക്കുന്ന അവജ്ഞയോടെ കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ തള്ളിക്കളയുന്നത്.

പക്ഷേ, മാർക്സിസം ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്; എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങളിലും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരുപോലെ കണ്ണുംചിമ്മി എടുത്തുപ്രയോഗിയ്ക്കപ്പെടാവുന്ന ഏതാനും മന്ത്രങ്ങളുടേയോ പ്രാർത്ഥനകളുടേയോ സമാഹാരമല്ല. ശാസ്ത്രമായതുകൊണ്ട് അതു വളരുകയും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യത്യസ്തരാജ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളേയും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ചരിത്രപാരമ്പര്യങ്ങളേയുമാണത് അഭിമുഖീകരിയ്ക്കുന്നത്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു രാജ്യത്തിൽ, അത്യാവശ്യമായ ചില ആശയങ്ങൾ മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു രാജ്യത്തിൽ, അനാവശ്യങ്ങളും അപായകരങ്ങളുമായിത്തീരുന്നു.

എങ്കിലും, ഒരു കാര്യത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല; യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ല; സോഷ്യലിസമെന്നുവെച്ചാൽ മുതലാളിത്തമല്ല, മുതലാളിത്തത്തിന്റേതായ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമാവകാശങ്ങളവസാനിപ്പിച്ച് ഉൽപാദനവിനിമയോപകരണങ്ങളെ പൊതുവുടമയിൽ കൊണ്ടുവരലാണ് എന്നു മാർക്സിസം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തിലായാലും, സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കണമെങ്കിൽ ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ മേലുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയവസാനിപ്പിച്ച് പൊതുവുടമയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഉൽപ്പാദനബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിയ്ക്കണം. വ്യാവസായികരംഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, കാർഷികരംഗത്തിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പുനർനിർമ്മാണം നടപ്പിൽ വരുത്തണം. ഇതു സാധിയ്ക്കണമെങ്കിൽ മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാധികാരമുറപ്പിയ്ക്കണം. എന്നുവെച്ചാൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കണം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ അധികാരം ഉറപ്പിക്കണം. എന്നുവെച്ചു തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അദ്ധ്വാനിയ്ക്കുന്ന ജനതകളുടെ ജീവിതനിലവാരത്തെ മേൽക്കുമേൽ ഉയർത്താൻ സഹായിയ്ക്കുന്ന സാമ്പത്തികാസൂത്രണപരിപാടികളിലൂടെ വ്യവസായവും കൃഷിയും പതിന്മടങ്ങു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും സാർവ്വത്രികമായ തോതിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരവും വളർത്തുകയും ചെയ്യണം. അടിസ്ഥാനപരമായ ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായമവസാനിപ്പിച്ച് വർഗ്ഗരഹിതമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയ്ക്കു വഴിതെളിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്.

സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾ എല്ലാരാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന 12 രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികൾ 1957 നവമ്പർ അവസാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്ത സംയുക്തപ്രസ്താവനയിൽ ഈ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്ന് മാർക്സിസത്തിന്റേയും സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളുടേയും വെളിച്ചത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

ഒന്ന്: തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പടയായ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുമാണ് അധ്വാനിയ്ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു രൂപത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു രൂപത്തിലുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടത്താനും ഒരു രൂപത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു രൂപത്തിലുള്ള തൊഴിലാളി വർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കാനും നേതൃത്വം നൽകുന്നത്.

രണ്ട്: ഈ കടമ നിറവേറ്റാൻവേണ്ടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം അധ്വാനിയ്ക്കുന്ന മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളുമായി സഖ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുക.

മൂന്ന്: ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ മേലുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയവസാനിപ്പിച്ച് പൊതുവുടമ സ്ഥാപിയ്ക്കുക.

നാല്: കാർഷികരംഗത്തിൽ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായും പടിപടിയായുമുള്ള സാമൂഹ്യപുനർനിർമ്മാണം.

അഞ്ച്: സോഷ്യലിസവും കമ്മ്യൂണിസവും കെട്ടിപ്പടുക്കാനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോതുയർത്താനും വേണ്ടി പ്ലാനോടുകൂടിയുള്ള സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധി.

ആറ്: സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങളേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംസ്കാരത്തേയും സോഷ്യലിസത്തോടു കൂറുള്ള ബുദ്ധിജീവികളേയും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരിക.

ഏഴ്: ദേശീയമർദ്ദനങ്ങളവസാനിപ്പിയ്ക്കുകയും വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ സമത്വവും സൗഹാർദ്ദവും കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

എട്ട്: രാജ്യത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് സോഷ്യലിസത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുക.

റഷ്യയിലായാലും ശരി, ചൈനയിലായാലും ശരി, ഇൻഡൊനേഷ്യയിലായാലും ശരി, ഇന്ത്യയിലായാലും ശരി, ഈ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾക്കും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഈ ഉള്ളടക്കത്തിന്നും മാറ്റമില്ല. ഉള്ളടക്കത്തിന്നല്ല, രൂപത്തിന്നാണ്, മാറ്റമുള്ളത്. അതായത്, ഈ ഉള്ളടക്കത്തെ നടപ്പിലാക്കാൻവേണ്ടി, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റേയും ഈ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ സൃഷ്ടിപരമായി പ്രയോഗിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി, ഓരോ രാജ്യത്തിലെയും പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾ കണക്കിലെടുക്കണം. ഒരു രാജ്യത്തിൽ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ നയങ്ങളേയും തന്ത്രങ്ങളേയും യാന്ത്രികമായി അനുകരിയ്ക്കുന്നത് മാർക്സിസമല്ല. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റേയും രൂപങ്ങൾ വ്യത്യസ്തരാജ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിയ്ക്കും. 12 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ സംയുക്തപ്രസ്താവനയിൽ ഇക്കാര്യം സംശയത്തിന്നിടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

> "ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകരാജ്യത്തിന്റേയോ ദേശീയസ്റ്റേറ്റിന്റേയോ പ്രത്യേകസവിശേഷതകൾക്കനുസൃതമായി കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ തെറ്റുകൂടാതെ പ്രയോഗിയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേയ്ക്ക് ലെനിൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആവർത്തിച്ചു ക്ഷണിയ്ക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ പ്രത്യേകതകളെ അവഗണിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപാർട്ടിയെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നും ബഹുജനങ്ങളിൽനിന്നും അനിവാര്യമായും അകറ്റിനിർത്തുകയും സോഷ്യലിസത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച്, ഈ പ്രത്യേകതകളുടെ പങ്കിനെ അതിശയോക്തിപരമായി കാണുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദേശീയ പ്രത്യേകതകളുടെ പേരിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള സാർവ്വലൗകികമായ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സത്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്, അതുപോലെത്തന്നെ, സോഷ്യലിസത്തിന്നു ഹാനികരമായിത്തീരും".

റഷ്യൻവിപ്ലവത്തിന്നുമുമ്പുതന്നെ ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണിത്:

> "എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസത്തിലെത്തിച്ചേരും-ഇതനിവാര്യമാണ്. പക്ഷേ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും ഒരേവഴിയ്ക്കല്ല അവിടെ എത്തിച്ചേരുക".

ഇതു ശരിയാണെന്ന് ചരിത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു.

റഷ്യൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം സോവിയറ്റുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ഭരണമാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിലൂടെ പഴയ സാറിസ്റ്റ്റഷ്യ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ളിക്കുകളുടെ ഒരു യൂണിയനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അതിന്നുശേഷം കാൽ നൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണവും സോവിയറ്റു ഭരണവും ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. സോവിയറ്റുകളുടെ രൂപത്തിലല്ലാത്ത മറ്റു യാതൊരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുതലാളിത്തശക്തികളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരൊറ്റ രാജ്യംമാത്രം സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക് മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്നുശേഷം യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലുമുള്ള മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു കാലെടുത്തുവെച്ചു. പക്ഷേ, സോവിയറ്റുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള പുതിയ ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ ഉയർന്നുവരികയുണ്ടായില്ല. ജനകീയ ജനാധിപത്യമെന്ന പുതിയൊരു ഭരണരൂപമാണാവിർഭവിച്ചത്. യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നില്ല, ഫാസിസ്റ്റ് ശക്തികളേയും അവർക്ക് ശിങ്കിടിപാടിയ ഫ്യൂഡൽ കുത്തകമുതലാളിവർഗ്ഗങ്ങളേയും തുടച്ചു നീക്കുക എന്നതായിരുന്നു വിപ്ലവത്തിന്റെ അടിയന്തരലക്ഷ്യം. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം കൃഷിക്കാരുമായി വിപ്ലവസൗഹാർദ്ദം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ഇടത്തരക്കാരേയും ബുദ്ധിജീവികളെയും ദേശാഭിമാനികളായ മുതലാളിവിഭാഗങ്ങളേയും സ്വന്തം കൊടിക്കീഴിലണിനിരത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിലവിലുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥയെ തട്ടിത്തകർത്ത് ജനകീയജനാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. ജനകീയ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ പുതിയ രൂപങ്ങളായിത്തീർന്നത്.

ജനകീയജനാധിപത്യംതന്നെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരു പോലെയല്ല. ചെക്കോസ്ലാവാക്യയിലെ ജനകീയജനാധിപത്യവും ചൈനയിലെ ജനകീയജനാധിപത്യവും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെയും സവിശേഷതകളെയും പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികളേയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തരൂപങ്ങളിലാണ് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈ പുതിയ അനുഭവങ്ങളെ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20-ാം കോൺഗ്രസ്സ് പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു:

> "സമുദായത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ്രീതിയിൽ പുനർനിർമ്മാണംചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ സോവിയറ്റ് സമ്പ്രദായത്തോടൊപ്പം ജനകീയജനാധിപത്യമെന്ന മറ്റൊരു സമ്പ്രദായവും ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷങ്ങളായി അതു പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പരിശോധിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുപോന്നിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം പ്രാധാന്യത്തെ അതു പൂർണ്ണമായും തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനകീയജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു വ്യത്യാസങ്ങളും സവിശേഷതകളുമുണ്ട്. ചൈനാജനകീയറിപ്പബ്ളിക്കിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിൽ പല പ്രത്യേകതകളും കാണാം. ആ രാജ്യത്തിലെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിന്നുമുമ്പ് ഏറ്റവും പിന്നണിയിലായിരുന്നു; അർദ്ധ നാടുവാഴിസ്വഭാവവും അർദ്ധകൊളോണിയൽ സ്വഭാവവും ഉള്ളതായിരുന്നു. ജനകീയജനാധിപത്യഭരണകൂടം രാജ്യത്തിലെ നിർണ്ണായകമായ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങളേയും വ്യാപാരത്തേയും സമാധാനപരമായി പുനഃസംഘടിപ്പിയ്ക്കുകയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ഘടകമാക്കി അവയെ ക്രമേണ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന നയം നടപ്പിൽവരുത്താൻവേണ്ടി ആ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുയാണ്".

1 ബലപ്രയോഗം ആവശ്യമാണോ?

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം നേടാൻ ഹിംസയേയും അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തേയുമാണാശ്രയിക്കുന്നത് എന്ന ഒരാക്ഷേപം ഇടവിടാതെ ആവർത്തിയ്ക്കപ്പെട്ടു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ആക്ഷേപം ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കെതിരാണെന്നും ബലപ്രയോഗവും അഭ്യന്തരയുദ്ധവും വിപ്ലവത്തിന്റെ അനിവാര്യഘടകങ്ങളല്ലെന്നും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വാസ്തവമിതാണ്: പഴയതിനെ നിലനിർത്താനും പുതിയതിനെ തടയാനും പിൻതിരിപ്പൻ ശക്തികൾ കിണഞ്ഞുപരിശ്രമിക്കുമെന്നും ആ പരിശ്രമങ്ങളെ ചെറുത്തു തോല്പിക്കാതെ വിപ്ലവം വിജയിക്കുകയില്ലെന്നും മാർക്സിസം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് പക്ഷേ, ഇതിന്റെ അർത്ഥം മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്ന് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന് എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങളിലും എല്ലാ പരിതഃസ്ഥിതികളിലും ബലപ്രയോഗം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നല്ല.

റഷ്യയിൽ ഹിംസയും അഭ്യന്തരയുദ്ധവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലുമുണ്ടായി എന്നത് നേരാണ്. പക്ഷേ അതെല്ലാമുണ്ടായത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ ആരാധകന്മാരായതുകൊണ്ടല്ല; വിപ്ലവത്തെ മുളയിൽതന്നെ നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി വിദേശമുതലാളികളും റഷ്യയിലെ ഡെനിക്കിൻ, കോൾച്ചാക്ക് തുടങ്ങിയ പിൻതിരിപ്പന്മാരും ഒത്തുചേർന്ന്കൊണ്ട് ഭീകരവും രക്തപങ്കിലവുമായ ഒരാക്രമണം അഴിച്ചുവിട്ടതുകൊണ്ടാണ്. മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഹിംസയെ എല്ലാ ശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് ചെറുക്കാൻ വിപ്ലവകാരികൾ തയ്യാറാവേണ്ടിവന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ വിപ്ലവം വിജയിക്കുമായിരുന്നില്ല.

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിന്നുശേഷമുണ്ടായ പരിതഃസ്ഥിതികൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ലോകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭീകരങ്ങളായ കുന്തമുനകളെല്ലാം തകർക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമ്രാജ്യാധിപത്യം കൂടുതൽ ക്ഷയിക്കുകയും സോഷ്യലിസം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പിൻബലത്തോടുകൂടി പോളണ്ട്, ബൾഗേറിയ, ഹംഗറി, ചെക്കോസ്ലോവാക്യ, റുമേനിയ, യുഗോസ്ലാവ്യ, അൽബേനിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ ജനകീയജനാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചത്. സാമ്രാജ്യമേധാവികൾക്ക് എതിർവിപ്ലവങ്ങളോ, ആഭ്യന്തരയുദ്ധങ്ങളോ സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെ നട്ടെല്ല് പൊട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്നാണെങ്കിൽ ദേശാഭിമാനികളായ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളേയും തങ്ങളുടെ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരത്താനും കഴിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ജനകീയ ജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾക്ക് സമാധാനപരമായി, ആഭ്യന്തരയുദ്ധം കൂടാതെ, മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നു സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു മുന്നേറാൻ സാധിച്ചു.

നെറികെട്ട ചൂഷണങ്ങളുടേയും മർദ്ദനങ്ങളുടേയും കൂത്തരങ്ങായി കിടന്നിരുന്ന ചൈന രണ്ടു ദശാബ്ദത്തിലധികം നീണ്ടു നിന്ന ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്നുശേഷമാണ് സാമ്രാജ്യമേധാവിത്വത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു മോചനം നേടിയത്. ജാപ്പ്ഫാസിസ്റ്റുകളുടേയും അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികളുടേയും ച്യാങ്കേഷേക്ക് കൂട്ടാളികളുടേയും ഹിംസകളെ നേരിടാൻവേണ്ടി ചൈനയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്കും മറ്റു ദേശാഭിമാനികൾക്കും വമ്പിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ, വിപ്ലവത്തിലൂടെ ജനകീയാധികാരം സ്ഥാപിച്ചതിന്നുശേഷം സ്ഥിതിയാകെ മാറി. മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്ന് സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്ക് അക്രമങ്ങളും ബലപ്രയോഗവും കൂടാതെ, സമാധാനപരമായി മുന്നേറാൻ കഴിയുമെന്നായി. സഖാവ് മാവോ സെ തുങ്ങ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, “വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തിനെ മാത്രമല്ല മുതലാളിത്തസ്വത്തുടമസമ്പ്രദായത്തെ തന്നെയും സമാധാനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി, അതായത് പ്രേരണകളും വിദ്യാഭ്യാസവും വഴിയായി, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്വത്തുടമസമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് മാറ്റിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള സാധ്യതയുളവായി”.

മുതലാളിത്തോല്പാദനബന്ധങ്ങളവസാനിപ്പിച്ച് സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കാൻ ഹിംസയും ബലപ്രയോഗവും കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നില്ല എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്ന് മർദ്ദിതരും രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരുമായ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളേയും അണിനിരത്തിക്കൊണ്ടു സമാധാനപരമായിത്തന്നെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു മുന്നേറാൻ കഴിയും. ഹിംസ വേണമോ, വേണ്ടയോ, എന്നുള്ളത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയല്ല, മുതലാളിവർഗ്ഗം ഹിംസ ഉപയോഗിക്കുമോ, ഇല്ലയോ എന്നതിനെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്; ബഹുഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ ഹിതത്തെ ധിക്കരിക്കാൻ ചൂഷകവർഗ്ഗക്കാർ മുതിരുമോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിയ്ക്കുന്നത്. സോഷ്യലിസം ഒരു ലോകസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലും ചൂഷകവർഗ്ഗക്കാർക്ക് ഹിംസയും ബലപ്രയോഗവും അഭ്യന്തരയുദ്ധവും നടത്തി ജനങ്ങളുടെ യോജിച്ച മുന്നേറ്റത്തെ തടയാൻ കെല്പില്ലാതായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു കാരണം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്ന് സമാധാനപരമായി തന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടത്താനുള്ള സാധ്യതയുളവായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2 വോട്ടുപെട്ടിയിലൂടെ സോഷ്യലിസം

സോഷ്യലിസ്റ്റ്ചേരിയുടെ വളർച്ചയുടേയും സാമ്രാജ്യത്വ ചേരിയുടെ തളർച്ചയുടേയും ഫലമായി ലോകത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെ വിശകലനംചെയ്തുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20-ാം കോൺഗ്രസ്സ് ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

> "ഒട്ടേറെ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്ന് ഒരു പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തിരിയ്ക്കുന്നു. സ്വന്തം നേതൃത്വത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളേയും യോജിപ്പിച്ചണിനിരത്തുവാനും അടിസ്ഥാനപരമായ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ കൈയിലേയ്ക്കു മാറ്റുവാനുമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ സന്ദർഭം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്നു കരഗതമായിട്ടുണ്ട്. വലതുപക്ഷ ബൂർഷ്വാപാർട്ടികളും അവരുടെ ഗവൺമെന്റുകളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ കുഴപ്പങ്ങളിൽപ്പെട്ടുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്ന് തങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരെയും ബുദ്ധിജീവികളേയും ദേശാഭിമാനമുള്ള എല്ലാ ശക്തികളേയും അണിനിരത്തിക്കൊണ്ട് മുതലാളിമാരും ഭൂവുടമകളുമായി സന്ധിചെയ്യുന്ന അവസരവാദികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും പാർലിമെന്റിൽ ഒരുറച്ച ഭൂരിപക്ഷം കൈവശപ്പെടുത്തുവാനും പാർലിമെന്റിനെത്തന്നെ ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽനിന്നും ജനകീയാഭിലാഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥോപകരണമാക്കി മാറ്റുവാനും സാധിയ്ക്കുന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരത്തിൽ സംഭവിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാപനം, വളരെയേറെ വളർന്ന് പല മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലും പരമ്പരയായി നിലനിന്നുവരുന്ന ഈ സ്ഥാപനം, യഥാർത്ഥജനാധിപത്യത്തിന്റെ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ, ഒരുപകരണമായിത്തീരും. പാർല്ലിമെണ്ടിൽ ഒരു ഉറച്ച ഭൂരിപക്ഷം നേടുകയും അതിന്നു പിൻബലമായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും അധ്വാനിയ്ക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും ബഹുജനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒട്ടേറെ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലേയും പണ്ട് കോളനികളായിരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലേയും തൊഴിലാളികൾക്ക് മൗലികമായ സാമൂഹ്യപരിവർത്തനങ്ങൾക്കാവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കാൻ കഴിയും".

മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപകരണമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് പാർല്ലിമെന്റു ഭരണസമ്പ്രദായം ആവിർഭവിയ്ക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്തത്. അതേ പാർലിമെന്റിനെത്തന്നെ ബൂർഷ്വാസിയ്ക്കെതിരായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപകരണമാക്കി മാറ്റാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉളവായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാർലമെന്റിൽ ഭൂരിപക്ഷം നേടിക്കൊണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭരണാധികാരം സ്ഥാപിയ്ക്കുക! വോട്ടുപെട്ടിയിലൂടെ സോഷ്യലിസത്തിലെത്തുക! ഇതു സാധ്യമാണോ? ഇത് മാർക്സിസത്തിനെതിരല്ലേ?

ലോകത്തിലുണ്ടായവയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നവയുമായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ നേർക്ക് കണ്ണടച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങളിലെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉരുവിടുക മാത്രം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഇതൊന്നും മാർക്സിസമായെന്നു വരില്ല. എന്നാൽ, മാർക്സിസമെന്നത് ഏതാനും മന്ത്രങ്ങളുടേയും നിഗമനങ്ങളുടേയും ഒരു സമാഹാരമല്ലെന്നും ലോകത്തെ മാറ്റാനുള്ള വഴികാട്ടിയാണെന്നും വിശ്വസിയ്ക്കുന്ന വിപ്ലവകാരികൾക്ക് ഇത് മാർക്സിസമാണ്; ഇതു സാധ്യവുമാണ്. പുതിയ സാർവ്വലൗകികപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ സ്വന്തം അധികാരം സ്ഥാപിയ്ക്കാനും സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പുതിയൊരു മാർഗ്ഗം, സമാധാനപരമായൊരു മാർഗ്ഗം, തിരഞ്ഞെടുപ്പുവഴി പാർല്ലിമെണ്ടിലൂടെ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം, വെട്ടിത്തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3 പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ

എന്തൊക്കെയാണീ പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ?

1. മദ്ധ്യയൂറോപ്പുമുതൽ ശാന്തസമുദ്രംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ ഭൂമിയിൽ നൂറുകോടിയോളം ജനങ്ങൾ ഇന്ന് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ പുതിയൊരു ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സോഷ്യലിസം ഒരു ലോകസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ്യൂണിയനിൽ സോഷ്യലിസം നേടിയ പരിപൂർണ്ണവിജയവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടെ കൂടിക്കൂടിവരുന്ന ശക്തിയും ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയ്ക്കു വമ്പിച്ച പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നു. മറ്റൊരുവിധം പറഞ്ഞാൽ, മുതലാളിത്തലോകത്തിലെ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും-സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, കോളനികളുടെ വിമോചനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, പിന്നണിരാജ്യങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ പുരോഗതി, യുദ്ധത്തിന്നെതിരായ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ എല്ലാറ്റിലും-സ്വന്തം സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തിക്കൊണ്ടാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ചേരി വളരുകയും ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൻഫലമായി ലോകശക്തികളുടെ ബലാബലങ്ങളിലും വർഗ്ഗബന്ധങ്ങളിലും സോഷ്യലിസത്തിന്നനുകൂലമായ വലിയൊരു മാറ്റമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
2. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ നാശോന്മുഖത്വം ലോകത്തെയാകെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം മാത്രമല്ല കൃഷിക്കാർ, കൈവേലക്കാർ, പട്ടണങ്ങളിലെ ഇടത്തരക്കാർ, ബുദ്ധിജീവികൾ മുതലായ ജനവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം മുതലാളിത്തത്തിന്നെതിരായ ഒരു ഭാവിയെ വീക്ഷിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
3. സോഷ്യലിസത്തെ ഒരു ലോകസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളും വഹിച്ച പങ്കെന്താണെന്ന് ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു. അതിൻഫലമായി സോഷ്യലിസത്തിന്നുവേണ്ടി അധികമധികം ജനങ്ങൾ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടേയും പിന്നിൽ അണിനിരക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ സംയുക്തപ്രസ്താവനയിൽ ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

> "ജനകീയഭൂരിപക്ഷത്തെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ടും ജന്മി മുതലാളികളോട് സന്ധിയാവുകയെന്ന നയം ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത അവസരവാദികളെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും പാർല്ലിമെണ്ടിൽ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിയ്ക്കാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമെന്നതിന്നു പകരം തൊഴിലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിയ്ക്കാനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാക്കി മാറ്റിത്തീർക്കാനും പാർല്ലിമെന്ററി രംഗത്തിന്നു പുറത്തു നടത്തപ്പെടുന്ന ജനകീയസമരങ്ങളിലൂടെ പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളുടെ എതിർപ്പിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, അങ്ങിനെ സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സോഷ്യലിസം സാധിതപ്രായമാക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച്, ജനകീയവിരുദ്ധശക്തികളെ പാടേ പരാജയപ്പെടുത്തി മുന്നേറുവാനും സംഘടിതതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്ന് ഇന്നു സാധിയ്ക്കുമെന്നായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാംതന്നെ വൻകിട കുത്തക മുതലാളിമാർക്കും മറ്റു പ്രതിലോമശക്തികൾക്കുമെതിരായി ഉൽക്കൃഷ്ടങ്ങളായ സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും സമാധാനത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിന്നും വേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകബഹുജനങ്ങളുടേയും നഗരത്തിലെ ഇടത്തരക്കാരുടേയും വർഗ്ഗസമരങ്ങളുടെ വിശാലവും അവിരാമവുമായ വികാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകു".

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്: ഇന്നുള്ളത് സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്ക് അക്രമരഹിതമായും സമാധാനപരമായും മുന്നേറാനുള്ള ഒരു സാധ്യത മാത്രമാണ്. സാധ്യതയെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി മാറ്റുക എന്നതാണ് വിപ്ളവകാരികളുടെ കടമ. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്നുവേണ്ടി പരിശ്രമിയ്ക്കുന്ന ജനങ്ങളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചല്ല ഇരിക്കുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കും തീരുമാനങ്ങൾക്കുമെതിരായി ന്യൂനപക്ഷക്കാരായ സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർ അക്രമവും ഹിംസയും ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം സമാധാനപരമാവുകയില്ല. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കെതിരായുള്ള പിന്തിരിപ്പൻ വൃത്തങ്ങളുടെ തെളിഞ്ഞോ ഒളിഞ്ഞോ ഉള്ള എല്ലാത്തരം എതിർപ്പുകളേയും ഫലപ്രദമായി നേരിടാതെ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക് ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണു് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണു്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണു് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയതു്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 9

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. കേരളത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉത്ഭവം
2. കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രത
3. പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി!
4. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നേരെ
5. രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ
6. ഇടപെടൽ
7. പതിനൊന്നാംവകുപ്പും സംവരണവും
8. പുതിയ മന്ത്രിസഭ
9. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് വിജയിക്കുകയില്ല
10. കർഷകസമരം
11. സാമുദായിക ലഹളകളുടെ പാഠം
12. ഗോവ വിമോചനം—അഭിനന്ദനങ്ങൾ!
13. ഇന്ത്യയും സോഷ്യലിസവും
14. പുതിയ ലോകത്തിൽ പുതിയ ഇന്ത്യ
15. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം
16. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ
17. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്ത്യയുടെ മാർഗ്ഗം
18. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയം
19. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക്
20. യൂട്ടോപ്യ
21. ഫാസിസം
22. ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവം
23. സോവിയറ്റ് ചൈന
24. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലെ വടംവലി
25. ജയിലിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രം

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014